

هرکس خود را بزرگ پندارد و در راه رفتنش تکبر به خرج دهد، درحالی الله متعال را ملاقات می کند که بر وی خشمگین است.

از عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ تَعَاظَمَ فِي نَفْسِهِ، وَاحْتَالَ فِي مَشِيَّتِهِ، لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانُ»: «هرکس خود را بزرگ پندارد و در راه رفتنش تکبر به خرج دهد، درحالی الله متعال را ملاقات می کند که بر وی خشمگین است».

[صحیح است] [به روایت حاکم - به روایت احمد]

این حدیث بر مذموم بودن تکبر و خودبرتربینی دلالت می کند؛ تکبر و برتر دیدن خود می تواند در راه رفتن و لباس پوشیدن و سخن گفتن و در تمام امور جلوه نماید؛ و هرکس چنین حالتی داشته باشد و خود را بیش از دیگران بزرگ و شایسته ی تعظیم پندارد، روز قیامت درحالی الله متعال را ملاقات می کند که بر وی خشمگین است.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5513>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

